

Съ помощта на разни хипотези може да се обясни неравномерността въ разпределението на звездитѣ въ Млѣчния пѣть, понеже въ една отъ своитѣ части той се показва по-свѣтълъ, въ друга, напротивъ, по-малко свѣтълъ, а има промеждутъци и съвършено бледни звезди.

Но, въ най-последно време се появи новъ възгледъ за вселената. Представете си два потока отъ слънца, които се движатъ въ пространството по две направления, при което пѣтищата на тия два гигантски звездни потоци се наклоняватъ единъ къмъ други подъ жгълъ 115° . Звездитѣ на единия потокъ иматъ скоростъ приблизително три пѣти по-голъма, отколкото звездитѣ на другия потокъ. До такова заключение ни довеждатъ гнижливитѣ измѣрвания за положението на звездитѣ върху фотографическитѣ пластинки.

Нашето слънце сжщо участвува въ движението на тия потоци.

Въ сегашния моментъ то се намира на пресечното мѣсто, гдето се разминаватъ двата звездни потоци. Последнитѣ, въ които ние се намираме, се показватъ, гледани отъ земята, вследствие на перспективата, въ видъ на леща, която се проектира на небето съ две млѣчни ивици, които се пресичатъ на две мѣста. Но понеже ние се намираме по-близо до единия край, гдето се пресичатъ тия рояци, то Млѣчниятъ пѣть само въ това единствено мѣсто се вижда раздвоенъ. Въ противната точка на небето дветѣ течения, като се проектиратъ едно върху друго, сливатъ се за нашитѣ очи. Отъ това зависи и нееднаквата свѣтлина по разнитѣ мѣста на Млѣчния пѣть.

Отъ тука следва, че когато слънчевата система напусне мѣстото, гдето се пресичатъ дветѣ звездни течения, то картината на Млѣчния пѣть значително ще се измѣни за насъ.

Но това ще стане кой знае следъ какво обезчислено множество години. Точно толкова време, навѣрно — ако тая хипотеза е вѣрна — е било нужно до встъпването на слънчевата система въ мѣстото на пресичането, когато картината на Млѣчния пѣть се е виждала отъ земята друга, а не каквато е сега.

Такива сж мненията на съвременнитѣ астрономи за разположението на звездния свѣтъ.

Както се вижда, тѣ не се отличаватъ съ голъма опредѣленостъ. Но, ако се вземе подъ внимание трудността на въпроса, то трѣбва да се очудиме, че на човѣка се е отдало да узнае и това малко, което знае.